

LA CAMPANA DE GRACIA

ANY NOU VIDA NOVA.

Alf 24 D^e 1873.

Haviám si farás bondat.

AVIS IMPORTANT.

Está acabantse d' arreglar l'Almanach de LA CAMPANA DE GRACIA.

Sortirà lo dia de Cap d' any plé de caricaturas, retratos de personaljes célebres y xispejants escrits.

Devem fer públich que son molts los pedidos que tenim fets, y recomenar als nostres corresponsals, si no volen quedar sense, que no s' adormin.

Després que no 'ns digan que no 'ls havem avisat.

MITRAS Y GORRO-FRIGIS

ESTIMÉM al govern, som sos acérrims partidaris, per ell trenca-riam llansas contra tots sos enemics; pero tenim una flaca.

Quan una cosa 'ns repugna: quan fá que la conciencia se 'ns revolti; quan per mes que 'ns esforcem, no podem contenir-

nos, francament si calléssim nos reventariam, y ¿no fora una viva llástima morir per feros traició á nosaltres mateixos?..

¿No véuhen? Are com are, ab la promoció dels bisbes, davant de una cosa tant intempestiva, tant innecessaria, tant contraproduent, seriam capassos de confirmar al mateix Castelar, si tinguessem prou dits per ferho.

Nosaltres que com á republicans som y hém sigut sempre acérrims partidaris de la separació absoluta de l' Iglesia y del Estat: nosaltres que si tenim lo deber de respectar totes las creencias per un igual, no tenim per lo mateix lo dret de protegirne una de determinada, mes que siga la que professi la majoria ¿perque hém hagut d' incorre en la contradicció de nombrar los pastors de l' iglesia católica? A veure ¿perque?

¿No treballavam sense bisbes? No naixian criaturas? ¿No sortia 'l sol? ¿No 's ponía? A veure que 'm digan ¿quina necessitat teniam de donar feyna als fabricants de mitras?..

Se dirá que mentres l' Iglesia y l' Estat no estigan separats t' el govern lo dret de nombrar bisbes.

Y que?.. ¿Que per ventura algú l' hi ha negat aquest dret? ¿Que per ventura algú l' hi ha invadit?..

Aqui no 's tracta del dret, sino del fet, y 'l fet es que 'l govern de un partit que desitja, que vol, que proclama lo principi de separació de l' Iglesia y del Estat, com á una garantia de que l' Iglesia y l' Estat serán separats ja que no 'n son, se posa á elegir una fornada de bisbes.... ¿Es aquesta la garantia que vol donarse'ns? ¿Es aquest lo fonament ahont hém de aixecar la nostra confiança?..

Si volém separar l' Iglesia del Estat ¿perque nombrar bisbes? ¿perque emprendre un acte que demostra lo contrari?..

Y aném seguint ¿Quin benefici reporta la nostra causa de un acte com aquest?..

¿Se 'n contentarán los neos? ¿Se farán republicans los neos? Primer l' últim carlí perderá l' última esperança. Ja veuhen si vá llarch.

¿Benehirá 'l Papa á la República espanyola?.. Y encare que la beneixi, y encare que diga que acceptará 'ls bisbes que l' hi proposi en Castelar ¿que 'n farém de la benedicció papésca?.. Si que la pobre República 'n pot tirar un bon tros á l' olla!..

Potser los cabecillas carlins que han cantat missa, davant de un acte com aquest deposaràn las armas.

Lo capellá Santa Cruz, lo de Flix, lo bisbe d' Urgell... ¡buona familia es aquesta!.. ¿Quan s' ha vist que 'l tigre deixi de devorar al pobre moltó que cau á las sévas urpas, davant de un argument filosófic?..

Donchs lo mateix farán los capellans silvestres.

Al contrari: traduirán lo nombrament dels bisbes per un acte de debilitat del govern, l' hi dirán hipócrita, y lo qu' es per aquest cantó no guanyarem gran cosa.

¿Y per l' altre cantó, per part dels republicans que 's guanyará?

Dèu fassa que no paguem molt cara la torpesa del ministre de Gracia y Justicia!

Dèu fassa que las opinions ja de sí molt divididas no acabin de allunyar-se y que no haguem de plorar la mort de la República!..

La mèva opinió es que aquestos bisbes nos confirmarán.

Y que si s' hi poden aferrar ja cal que preparém las galdas, que la bofetada será forta.

Y no es per lo que siga forta que temém, sino per lo que siga ignominiosa!

Haver de caure 'l gorro-frigi, davant de la mitra!

Y haver de caure perque nosaltres mateixos nos ho hem buscat!..

Vaja, ciutadans, aixó es desconsolador, y si 'l govern de 'n Castelar no t' tant los bisbes al cap com los hi tenim nosaltres, y si á la nit no somia bisbes y si no está encenegat en l' obstinació mes cega, créguins, reuneixis com mes aviat millor y fassa un bon bisbe....

Lo millor modo de ferlo, davant de las reclamacions unánimes del partit, es dir tots los ministres á la vega'a:

—Fora bisbes!..

BATALLARAS

Aquesta senmana sembla que 'ls carlins tingan panallons al cor.

Allá ahont veuhen una columna fujen.

Lo capellá de Flix, Tristany y altres vos ne donarán compte; pero qui principalment vos ne parlará será en Santes, en Vallés y en Cucala que al veure desde Alcira al capitá general de Valencia, abandonaren sas magníficas posicions, deixanhi mes de 400 armas.

Confesém que si tenen panallons al cor, no 'n tenen pas als péus.

Lo bisbe de Salamanca diu que está destinat á venir á Barcelona.

Pero ¿per qué la República s' ha de ficar en qüestions de mitras? ¿Per qué ha de nombrar á tals bisbes?

Fillets, si volen saberho avants de que vinga 'l bisbe, vajin á Salamanca y 'ls ho dirá.

En la revisió dels minyons de la reserva que havian sigut donats per inútils se troba que la major part son útils pèl servey.

¿No era una vergonya que la meytat dels allistats aparesqués com inútil?..

¿Com se compren que á tal estat de degeneració física hagués arribat la nostra joventut?..

A un diputat catalá que vá tenir una entrevista ab en Castelar, parlantli de l' existencia de certas milicias en las Provincias catalanas, l' hi digué que *jamay, jamay, jamay* consentiria en Catalunya ni en lloch, res que se semblés á las antigas partidas de la Porra.

Avís als agents del govern en Catalunya y á certas patuleyas com la de Tarrassa y altres puestos.

En Almoster, prop de Reus va ser completament derrotat pèl Fijo de Ceuta lo cabecilla Mora.

Molt se llueix lo Fijo, tan que ja l' hi haurían de treure 'l nom de Ceuta y posarli 'l nom de *Fijo del Camp de Tarragona*.

Cap columna s' ha portat com ell, fins are en aquella comarca.

Res mes fret que l' elecció de oficials pera la milicia forrosa que intentá ferse lo diumenge últim.

Siga que 'ls milicianos mes s' estimessin anar á fira que á cumplir la séva obligació, siga que en la nostra rassa degenerada hi haja mes afició á pendre 'l sol que á pendre 'l fusell, es lo cert que cap companyia va poder reunir las dos terceras parts dels individuos, que pera fer las eleccions prevé la ley.

Are no correspon mes, sino que 'l arcalde la fassa cumplir ab tota energia.

Se vá acostant lo dos de Janer.

Ja voldriam serhi.

Alguns crehuen que en Castelar caurá: altres que 's tindrà en peu.

Com que 'l dos de Janer es temps de fret, confian alguns que pujará l' *home de gel*, com l' hi diuhen á n' en Pi y Margall.

Nosaltres, sense fer oposició á cap dels homes ilustres de nostre partit, creyém no obstant que l' any nou, requereix vida nova.

Fora reaccionaris, fora enfarfechs.... fém república federal, que sino la fém nosaltres, no esperém que la fassa ningú mes.

Los pobles del districte de La Bisbal s' han posat d' acort per auxiliarse mútuament, aixís que algun d' ells se veji atacat pèls carlins.

Si aixís ho fessen los pobles de totes las comarcas amenassadas per la carlinalla, aviat la causa carlista aniria per las montanyas com una llebra perseguida dels gossos.

Al veure 'ls versallesos los desastrosos efectos de las eleccions parcials de diputats, sembla que han acordat no ferne mes, fins y á tant qu' estiga votada la ley electoral, de la manera qu' ells se pensan ferla.

Llavors quan lo sufragi estará limitat, quan no mes podrán votar los que paguin certa quota de contribució, mirarán si encare surten diputats partidaris de la República.

Pero llavors també 's posará en práctica alló de que quan lo poble no *vota, bota* y quant *bota, esplota*.

A Paris los comerciants de juguinas están obligats á presentarlas á l' autoritat pera veure si n' hi ha cap de subversiva.

La caricatura del imbécil Carlos ha sigut prohibida.

No están fent mala caricatura de la República, los republicans de Versalles.

Al Moll treballan soldats en la descarga dels barcos, desde que 'ls obrers s' han declarat en huelga.

¿Per ordre de qui, l' estat republicá s' imiscueix en las qüestions del treball, que han de ser las mes agenas als gobernants sempre que no s' alteri l' ordre públich?..

Tindriam ganas de saberho per coneixe quants punts calsa ja en nostra ciutat la causa alfonsina.

Los soldats descarregant barcos, descarregant barcos, molt será que algun dia no 'ns descarreguin al fillet de la séva mare.

Los tribunals nort-americanos han declarat que 'l «Virginius» no podía enarbolar la bandera Nort-americana.

Las conseqüencias d' aquesta declaració son que 'l barco torni á Espanya y que torni á Espanya l' honra.

Entre Repúblicas, lo mateix que entre personas de bona fé, las qüestions totas s' arreglan.

Los radicals fan al govern una guerra encarnissada, perque no 'ls han donat la majoria en lo nou Ajuntament de Madrid.

Lo diari de las X, es lo qui mes se distingeix, fent notar que nosaltres som la causa le que hi haja carlins á la montanya.

¡Ay si Carlos VII triuñés y donés als radicals l' Ajuntament de Madrid!.. ¡Que 'n fora de maco!...

Un manifest importantíssim s' ha publicat un d' aquests dias. Está firmat per personas caracterisadas del partit republicá sensat, encare que pertanyents á distintas fraccions políticas.

Se regoneix que la República está en perill: s' enumeran los desacerts en que ha incorregut fins are lo partit republicá y 's fá ressaltar que 'l mes principal de tots es la desunió que reyna entre sas filas, desunió tant mes desgarradora, quan es mes injustificada.

Se condemna severament lo moviment cantonalista, se senta la base de que en las Constituyents está l' únich poder per organisar la federació y s' estableix la necessitat de la unió de tots los elements sensats del partit republicá, mediant la prompte discussió de la constitució federal, sens descuidar la guerra carlista, ni desatendre 'ls sagrats compromisos que ha contret nostre partit ab la llibertat y ab la patria.

Es lo manifest un document important, digne de ser llegit y meditat.

Si tothom ab bona fé en lo cor y sense miras personals sab seguir l' idea en ell enunciada, l' unió del partit será indestructible, y ja se sab fins ahont pot arribar un partit com lo republicá, quan unit y compacte treballa pèl bon establiment de sas ideas.

No hi haurá reuicció que teme, ni necessitat hi haurá de demanar ajuda á nostres mateixos contraris ab perill de la existencia de la República.

Los radicals están furiosos perque haventse destituit al Ajuntament de Madrid, no se 'ls ha conferit á n' ells exclusivament l' encàrrech de formarne un de nou.

¿Que volian los radicals?

¿Volian tornar á armar un vintitres de Abril?..

¿Volian morir novament en la plassa de Toros?..

Que tingan donchs per segur, que si en aquella fetxa varen passar ab algunas puntillas, are no s' escaparian de banderillas de foch.

REPICHS

La partida de 'n Tristany se va disolent.

Mes de cent homes dels que la componian s' han separat d' ella acullintse á indult.

Si á ultims de desembre l' hi succeheix aixó al nebot de Mossen Benet, ab molta rahó podrá esclamar:

Trist-any es aquest, Trist-any.

Lóndres va quedar á las foscas quatre dias de carrera.

¿Quina llástima que no hi hagués agut Carlos lo ximple, pera ferse proclamar rey de las tenebras!

Trescents mil franchs s' han concedit á n' en Mac-Mahon per gastos doméstichs.

Ja 'u veuen trescents mil franchs per anar á plassa.

Fins lo dia en que 'l poble se 'ls hi gastí per comprarli una carabassa.

Italia 's disposa á regoneixe la República espanyola: Prussia, França é Inglaterra están en lo mateix sentit.

Que 'ns reconegan y á més de reconeguts, los hi estarem reconeguts també.

Lo coronel Delatre vá fer al capellá de Flix 62 presoners, ocupantli además molt armament, municions, papers y altres efectes.

Noticias com aquesta son las que convenen avants de dinar.

Deya 'l govern dias endarrera que la facció Rosas 's trobava en Cangas.

Jo crech que ahont se trobava era en *Canguelo*.

24 carrabiners de péu, una companyia dels mateixos de caball y un esquadro de caballes ría de Farnesi retxassaren á mil homes que havian sortit de Cartagena.

Y no 'ls estranyi aixó.

Los defensors del cantó 's van quedant prims com pallas, y las pallas lo vent se las emporta.

Las tropas del intrépit Loma s' apoderaren de la bandera del tercer batalló de Guipúzcoa, la qual diu que portava duas branques de llorer. Llorer havia de dur la tal bandera ¡com que 's tractava de un estufat!..

Los voluntaris del poblet de Secuita han retxassat victoriosament al cabecilla Mora, que havia anat á atacarlos al frente de cinchcents homes.

Los valents de Secuita, quan se tracta de dar felpas als carlins sembla que s' *acuytan*.

Desde que D.ª Blanca es fora. en Miret ha perdut l' oremus.

Un dia de la passada senmana lo brigadier Salamanca l' hi vá dar una terrible sumanta en las inmediacions de Capellades.

A bon segur que no confirmará tant bé á la quitxalla lo bisbe de Salamanca que ha de venir á Barcelona, com lo brigadier Salamanca confirmá á la canalla carlista.

Tomaset ab 200 homes está en la bateria del Calvari.

Jesucrist hi estava també, entre mitj de 2 lladres.

Tomaset hi está en mitj de doscents.

Per tot Espanya ha produhit bon efecte la repressió dels fets del Plá de la Boqueria.

Y es que ningú sab donarse compte de que 's tingan tants miraments en la proclamació cantonalista, en una ciutat que á mes dels quatre cantons del Call, te també 'ls quatre cantons de Bellafila.

Un diari d' Alicante diu referintse á la insurrecció de Cartagena:

«L' Amalia está llesta pera fugarse ab alguns insurrectes.»

¿Quina Amalia es aquesta que 's fugui ab una gent com los piratas de Cartagena?

¿Será una especie d' Amalia, com l' Amalia de la Boqueria?

Lo capellá de Flix vá entrar á Caspe y després d' endürsen un sach de pissetas vá incendiar la presó.

Aixó es lo que farian á poder, tots los lladres, després de comet e un robo.

En lo manifest que 's publicá dias endarrera, encarint la bona unió del partit republicá, hi vá apareixe la firma de un fulano, sense que ningú l' hi demanés.

Aquest fulano es un tal Von-Carreras, general estratègich de cert períodich, que potser s' ha figurat que aquestas sortidas per escotilló son de molt bon efecte.

En aquest cas, recórdis de lo que fan riure aquells ninots peluts que soptadament surten de las capsasde fira.

CANTARELLAS.

Los carlins giran grupas
altra vegada:
fan igual que jo, Pepa
ja no m' agradas.

G.

L' aubada diu que convida
á anar á pendre la fresca:
mes valdria 'm convidés
á bunyols á Canaletas.

R.

Sempre 'm dius rata Treseta
perque may te dono res;
desd' are 't diré rateta
y 't daré dos lletras mes.

F.

Molt hermosas son tas dents,
bonichs tos rissos...
¡Llástima que dents y bucles
sigan postissos!

Tant t' anyoro hermosa mèva
que sens tú viure no puch,
pues tú diná y llit me davas
y are no me 'n don' ningú.

J. R.

—Tuyas, no 'm vols estimar?
Mira que 'm puja la rabia...
—Pobret, donéuli estrignina
que aixó es mal que s' encomana.

V.

Per una trista floreta
daria qualsevol cosa;
mes m' han deixar triar
que vull quedarme ab la Rosa.

R. C.

CUENTOS

Un borni y un que no 'u era feren una posta.

—Que vá digue 'l borni, que jo hi veig mes que tú?..

—Qué no! digui l' altre.

—T' hi jugo, vint rals.

—Apa: fem la proba.

—Jo guanyo, perquè 't veig dos ulls y tú no me 'n veus mes que un.

—¿De que vá morir lo seu marit senyora Quima?

—¿De que vá morir? De mal de pedra.

—Ay, ay, de que vá venirli aquest mal?..

—Jo l' hi esplicaré en pocas paraulas: s' estava aqui al llindar de la porta, quan tot de un plegat cau la llosana del balcó y queda mort ab un dir Jesús.

Un pagés qu' estava contemplat á una senyoreta que anava á dalt de un velocípedo, digué:

—¡A quins temps hém arribat! Vaja que quan hi havia frares no succehian aquestas cosas. Aixó no vot anar ni ab rodas.

—Y ab rodas es de la manera ab que vá, contestá un que passava per allí á la vora.

Hi havia dos estudiants que vivian en la mateixa ciutat encare que en diferent barri.

—«Amich fulano, escrigué l' un d' ells: fesme 'l favor de deixarme l' americana; tinch un compromís, y ja sabs que ab la mèva no puch presentarme en lloch.»

—«Amich sutano, l' hi contestá: no tinch inconvenient en deixarte l' americana, sempre que tú 'm deixis los pantalons per venir á dúrtela.»

EPICRAMAS

En Quimet enamorat,
renyí un dia ab sa promesa
y diguéli ab gran cruera:

—Tórnam tot lo que t' hi dat...

Y la noya, trista á fé,
vermella com una rosa,
contestá tota plorosa

—¿Y vols los petons també?

G. Q.

Parlant de cert argenter
que treballa molt bé l' or
me vá dir en Joan Moner:

—¡Noy es molt bon orador!

R.

—Tinch un fort dolor de cap
que, noy, no 'l puch aguantar,
—Home, tu te 'n tens la culpa:
aixó ray, deixa'l anar.

B.

—Vaja, vésten cap-alla
—Cuidado ab lo que dius, Roch,
no 'm digas lo que no soch
—¿Y qué t' hi dit?

—Capallá.

D.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas dignes de aprofitarse L' Avi de 'n Ninus, Pim-pam, Manel Mirapeix, Punyadas y Marieta y Conxita modistas.

N' han remesas que podrian arreglarse los ciutadans Silvestre, Carnicer Vitanoví, Blanch de Tayá, Estudiant Corona, Ramon Bonhome y Un que torna 'ls planos.

N' han remesas que no poden anar per defectuosas, vagas, fúils d' endavinar ó mal versificadas los ciutadans Lu-Alá-Bar, Una enamorada, Pere Sistellé y Nresi y Tenedac.

Ciudadá Ramon Bonhome: Lo que 'ns envia no pot pas insertarse.—Blanch de Tayá: Lo de vosté, arreglat, hi anirá.—Punyadas: Lo séu tampoch fita.—Pim-pom: Son epigrama está ben versificat, pero l' idea de vosté convidrá ab no saltres en que es molt vella.—Gestus: La séva xarada es enginyosa, béu combinada; pero jahont son los versos? Observi que no hi ha consonants ni anonants.—Modistas del carrer del Correu vell: Aprofitarem alguna cosa.—Manel Mirapeix: No 's desesperi; molta cosa de lo que 'ns envia aquesta senmana micarem d' insertarhe.—D. Ringu: Arreglat, lo que 'ns envia pot molt béu anar.—Deixeble de 'n Battle: Lo de vosté també anirá.—R. E. B. y Amigó: Lo séu romans está molt bñ versificat; pero careix de una bona idea: fassi algun' altra cosa.—Picolini del Tivoli. No podem insertar res de lo que 'ns envia, ja pot comendre perquè.—Jove Gentil. Y de vosté tampoch, encare que en honor de la veritat devém dir que vosté versifica bé. fassa alguna altra cosa.—Somnia-truytas. Si lo que 'ns envia com á soneto, creu vosté que 's tal soneto, fá molt bé en dirse *somnia-truytas*.—Simon Alsina. Gracias per lo que 'ns remet.—J. C. Aprofitarem molta cosa de lo que 'ns envia.—Tres de secas. La poesia Somni y Realitat adoleix de molts defectes: la major part de las cantarelles, en cambi, están molt bé y las aprofitarem ab molt gust.

SOLUCIÓ

á las dos xaradas y á l' endavinalla
del número 194.

—Dom un cigarro

—Aqui 'l tens.

—Gracias: que ja t' has firat?

—La PE-TA-CA, DOS AM-PO-LLAS
y UN RELLOTJE m' hi comprat.

P. K.

Han endavinat totas tres soluciones las Modistas del Carrer del Correu vell, Martxant nou, Quintin Llajomera, Marieta y Conchita modistas, Mateuhet Manes y Santonja, Pere Pi de Arenys de Munt, Pere Sistellé, Fort d' Ocata y un *somnia-truytas*.

Ha endavinat las primera y segona Boixompifaig. La segona no mes l' ha endavinada en Ramon Bonhome. La tercera solsament l' han endavinada un que torna 'ls planos y Nresi y Tenedac.

XARADA

1.

Hu, quatre, per Dèu, que vaja,
tu, Manel, tres, hu hi entens:
¡que no n' es dos, hu la Rosa!

¡que sa dos no n' es com néu!
¡que no n' es s' hu, dos molt dret,
y sa cara un glob de llet!
D' una tres quarta al contorn
de ségú qu' altra no hi es.
No perque una dos y quarta
no valgui, y al vestit seu
ne porte la teva un pam
d' hu y primera ¿ja tu 't créus
que ho son totas? no m' ho digas,
perque 'm poso malalt prést;
y al méu tot tinch d' acudir,
perque 'm passi l' accident.

DIORA

11.

¡Ab quina tres invertida
Los rojos forman Cantons!

¡Ay primera repetida

Que la Espanya se 'n va á fons!

Cremá casas y hu segona

Que son cosas hu tercera,

No 'ls fa res ¿que se 'ls endona

Dels patricis la quimera?....

¡Ah, no, no, ja hi fet lo vot

De que si venen aqui

M' amago sota del tot

Perque aixó no 's pot sufrí.

PICAPORTAS.

ENDAVINALLA.

Sens ser papa estich á Roma,
sens tenir canons soch fort,
y 'ls qu' están de mal humor
los faig tornar molt de broma.

M' usan molt ¿no saps qui só?
altres de usarme, molt temen
y fins n' hi ha d' altres que 'm cremen
¿Ne 'u sabs dihent tot aixó?

MANEL MIRAPEIX.

(Las soluciones en lo próxim número.)

Imp. de la V y F de Gaspar, Ataulfo, 14.

I. Lopez, editor, Rambla, 20.

¡¡ALTO!! ¡¡ATENCIÓN!!

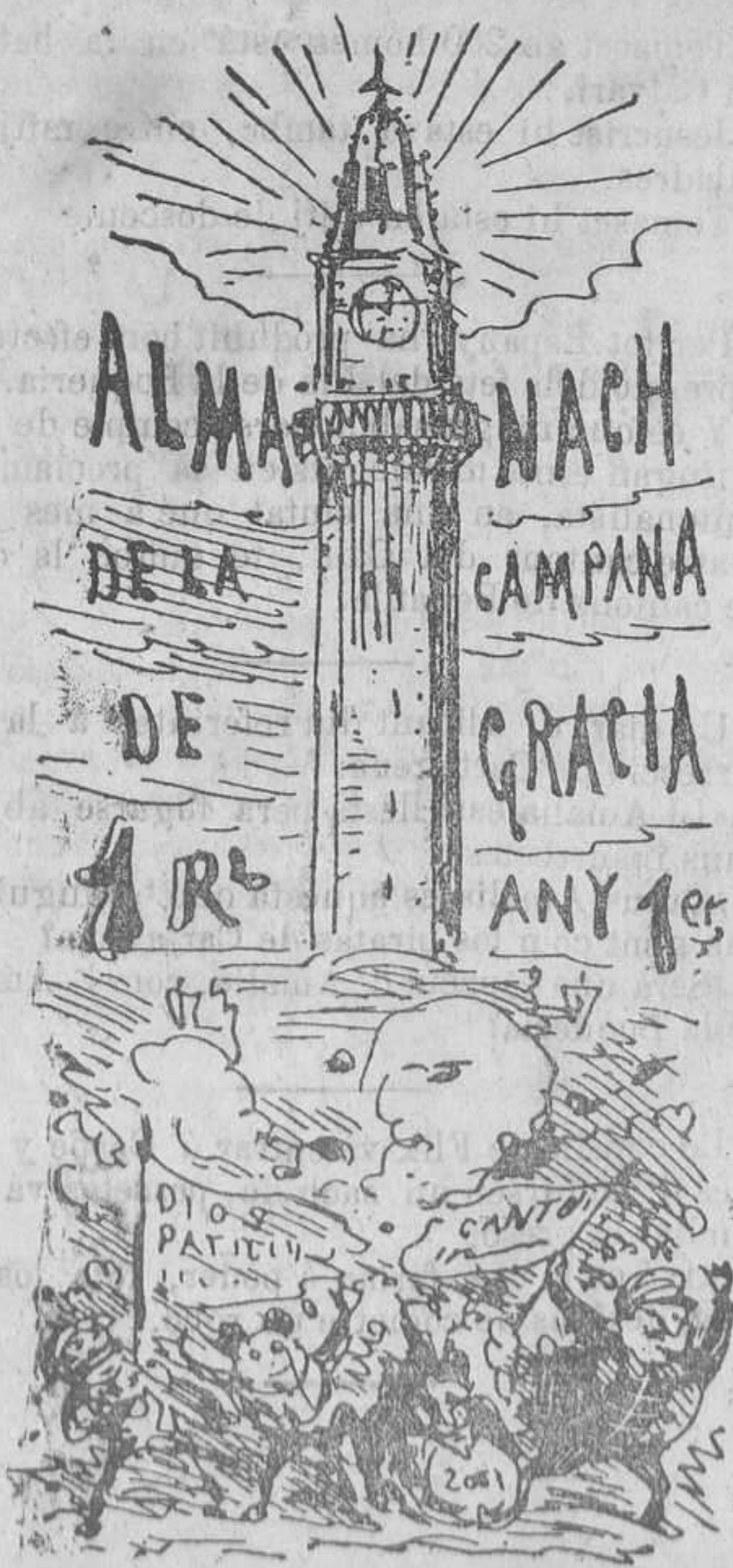
HA SALIDO YA

VALE SOLO UN REAL.

Año 11 y 12 de su publicacion plagado de
speantes caricaturas y escritos humorísticos.

ESTÁ EN PREMPSA LO

Dintre uns quants dias surtirá plé de caricaturas, retratos de personatjes célebres y xispejants escritos.

VALDRÁ SOLS UN RALET.

HA SALIDO YA

Escrit ab molta xispa per varios gats dels
freres y enllustrat ab moltas caricaturas.

SOLS VAL UN REAL.

Tothom que vulgui adquirir ditas publicacions, tant los corresponsals y particulars de fora com de dins, que las demanin al ciudadá I. Lopez editor, Rambla del Mitj número 20, Barcelona.